

ogsaa ser enkelte Kvinder inde paa Erhvervsmarkedet fremme ved Siden af Mændene, kæmpende sig frem til større og større Dygtighed. Men hvor langt er vi dog ikke tilbage alligevel?

Tør vi sige, at det gennemgaaende staar klart for Forældrene, at de skylder deres Døtre lige saa meget som deres Sønner? Siden 1849 har vi haft Loven om, at Sønner og Døtre skulle arve lige efter deres Forældre; men den Arv, som bestaar i at være udrustet til at tage Kampen for Tilværelsen op, overfor den gælder endnu Svend Tveskægs Forordninger, at Kvinder kun arve halvt med Mænd og maaske knapt nok det, i det der sikkert gennemgaaende anvendes mere end det dobbelte paa de unge Mænds end paa de unge Kvinders Uddannelse. Og paa selve Erhvervslivets Omraade: Hvor lille er ikke den Skare af Kvinder, der har Mod til at tage fat paa et bestemt praktisk Erhverv, et Haandværk f. Eks. Jeg indrømmer, at det hovedsagelig er Forældrenes Skyld, men derfor bliver det lige fuldt en Kendsgerning, at vi har langt frem endnu, før den retfærdige Fordeling mellem Kønnene paa dette Omraade er naaet. Ja, netop Retfærdighed mellem Kønnene, Retfærdighed mod Manden lige saa vel som imod Kvinden er det, vi maa stræbe efter. Jeg kan ikke se rettere, end at der, som Forholdene endnu er, begaas stor Uretfærdighed mod Manden, i det en Mængde Kvinder *uden virkelig faglig Uddannelse* alligevel trænger ind paa Arbejdsmarkedet af den simple Grund, at de skal leve. Og fordi deres Arbejde selvfølgelig ikke kan staa ved Siden af Mændenes, saalænge de ikke har faaet en tilsvarende Uddannelse, derfor maa de arbejde for en billigere Løn; og paa Grund af den store Konkurrence sænker de derved Niveauet baade for Arbejdets og for Lønnens Vedkommende. Det er derfor ubetinget i Mændenes Interesse, at de Kvinder, der dog skal ernære sig ved Arbejde, ogsaa virkelig bliver oplærte dertil. Med andre Ord: at Forældrene virkelig i Praksis lader Døtrene arve lige med Sønnerne. Men hvor langt er der ikke frem endnu, før dette naas?

Og ligeledes paa andre Omraader: Vi er komne saa vidt, at der dog er en stor Del Mennesker, der mener, at Kvinderne kunne gøre Gavn i kommunale Sager. Men faar